

Nửa Trăm Năm Một Thành Phố

Cây Olive trước cổng / nhà tôi / héo nửa rồi!
Sáu mươi năm tuổi đời...nó bắt đầu tàn tạ? (*)

Nhìn nửa cây xanh lá, nửa cây bông héo hon,
tự dưng niềm bi thương / trong lòng tôi / nhang / khói!

Thật lòng tôi không đợi / nó chết đâu, bạn à,
nhưng...mùa Xuân đang qua / sao nữa nào nó héo?

Nó không thể đang thiếu / cái ấm của mặt trời!
Tại sao lá nó rơi / khi mùa Thu đã hết?

Tôi buồn. Nếu nó chết!
Nó chết. Trời ơi buồn!

*

Thành phố nhiều con đường / cây Olive đã chết!
Cây Olive chịu rét / chỉ sống nửa trăm năm?

Tôi van vái âm thầm "cây trước cổng cứ sống!".
Không biết niềm hy vọng của tôi dài bao lâu...

*Khi tóc tôi bạc đầu!
Khi lòng tôi cũng héo!*

Trần Văn Lệ

(*) Thành phố tôi đang ở, Temple City, thành lập năm 1963, nhiều đường được trồng cây Olive, nhưng phát triển mạnh quá, không rụng lá, nhiều cây bị ngã vì gió bão, nhiều cây bị đổ vì quá lớn; cây trước nhà tôi đang tự dưng héo một nửa và có thể bị đổ nay mai thôi...